

2.16 Az RB hangsúlyozza, hogy szükség van annak elismerésére és ösztönzésére, hogy a bevándorlók megélhetésük biztosítására munkát találhassanak. A gazdasági szempontokon túl, a vállalkozók és kisvállalatok hozzájárulnak a pozitív társadalmi fejlődéshez is. A lehetőség egy vállalkozás birtoklására és irányítására elősegíti az integrációt, ezért a társadalom részéről nagyobb támogatásban kellene részesülnie.

2.17 Az RB emlékeztet rá, hogy a nőknek mind nemük, mind etnikai hovatartozásuk miatt megkülönböztetésben van részük. A nemek dimenziójának számításba vétele lehetővé tenné, hogy a bevándorlók nagyobb fokú integrációjára irányuló erőfeszítések célzottabbak és hatékonyabbak legyenek.

2.19 Az RB hangsúlyozza, hogy a sikeres integrációs politika a pusztán gazdasági értékeken kívül egyéb értékek figye-

lembe vételét is feltételezi. A bevándorlás olyan távlatokat nyithat, melyeknek köszönhetően az egyén élete gazdagabbá válhat, az Unió pedig világméretben értékes tudással gyarapodhat.

2.19 Az RB hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatokkal szorosan együttműködő nem kormányzati szervezetek munkájának jelentőségét, és támogatja a bevándorlók politikai és társadalmi beilleszkedésének felgyorsítására irányuló programjait (nyelvtanulás, az ország kultúrájának és a demokratikus alapelveinek megismertetése, társadalmi és politikai képzés, a bevándorlók nemzeti identitásának megőrzése stb.). Minden esetben a tagállam felelőssége, hogy – a helyi és regionális önkormányzatokkal szorosan együttműködve és párbeszédet folytatva a nem kormányzati szervezetekkel – lépéseket tegyen a bevándorlók megfelelő társadalmi beilleszkedése érdekében.

Brüsszel, 2005. április 13.

A Régiók Bizottsága

elnöke

Peter STRAUB

Régiók Bizottsága vélemény tárgy: „Az Európai Bizottság közleménye a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága részére: Tanulmány a jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról”

(2005/C 231/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottsághoz intézett közleményére: Tanulmány a jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról (COM(2004) 412 final);

tekintettel az Európai Bizottság 2004. június 4-én hozott döntésére, mely szerint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 265. cikk (1) bekezdése alapján a fenti témában kikéri a Régiók Bizottsága véleményét;

tekintettel a Régiók Bizottsága elnökének 2004. április 5-i határozatára, melyben felkérte a „Külkapcsolatok” szakbizottságot vélemény kidolgozására ebben a témában;

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, különösen a 63. cikk (2) bekezdése (b) pontjára;

tekintettel az Európai Tanács a hágai programról – „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban” – szóló elnökségi következtetéseire, különösen a menekültügyi, migrációs és határpolitikára (1.2 pont), és a menekültügyi és a migráció külső dimenziójára (1.6. pont) vonatkozó konkrét iránymutatásokra;

tekintettel a Régiók Bizottsága a Bizottság közleménye az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, és a Régiók Bizottsága részére – *Bevándorlás, integráció és foglalkoztatottság* (COM(2003) 336 final, CdR 223/2003 fin. ⁽¹⁾) című dokumentummal kapcsolatos véleményére;

tekintettel az Európai Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett: *javaslattétel egy irányelvre és két ajánlásra arról, hogy milyen feltételek mellett utazhassanak be harmadik országok állampolgárai az Európai Közösségbe tudományos kutatás céljából* (COM(2004) 178 final – 2004/0061 (CNS) – 2004/0062 (CNS) – 2004/0063 (CNS) című közleményéről alkotott véleményére, melyet a Régiók Bizottsága 2004. november 17-én fogadott el (CdR 168/2004 fin);

tekintettel a Régiók Bizottságának azokra a véleményeire, melyek a menekültügyi politikával foglalkoztak (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾; CdR 214/2001 fin ⁽³⁾; CdR 93/2002 fin ⁽⁴⁾; CdR 249/2003 ⁽⁵⁾);

tekintettel a „Külkapcsolatok” szakbizottság által 2005. február 7-én elfogadott véleménytervezetére (CdR 337/2004 rev. 1, előadó: Cllr. Keith Brown, a Clackmannanshire-i Megyei Tanács tagja (UK/UEN-EA));

- 1) mivel a tanulmány megállapítja, hogy „A jogszerű és jogszerűtlen migrációs folyamatok között létezik kapcsolat, ez a kapcsolat azonban túlságosan összetett, és [...] természetesen közvetlen kapcsolat nem állapítható meg”;
- 2) mivel a tanulmány felvázol számos, a közös migrációs politika fejlesztésére vonatkozó politikai kezdeményezést;
- 3) mivel a tanulmány hangsúlyozza a megbízhatóbb és összehasonlíthatóbb EU-szintű statisztikák szükségességét;
- 4) mivel a népesség öregedése és a munkaképes korú népesség csökkenése munkaerőhiányhoz fog vezetni az EU munkaerőpiacain, és állandósítja az EU-ba irányuló migráció szükségességét;
- 5) mivel a 2004. novemberi Európai Tanács ülésén elfogadott hágai program a közös migrációs politika fejlesztését célzó munkaprogramot vázol fel;

A 2005. április 13–14-én tartott plenáris ülésén (az április 13-i ülésnapon) elfogadta a következő véleményt:

1. A Régiók Bizottsága nézetei

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

a. Értékelési időszak

1.1 üdvözli az Európai Bizottság tanulmányát a jogszerű és a jogszerűtlen bevándorlás közötti kapcsolatról, és úgy véli, hogy a dokumentum értékes hozzájárulás az EU bevándorlási politikájának fejlesztéséhez, különös tekintettel a tanulmányban található politikai kezdeményezések vázlataira;

1.2 tekintettel a regionális és helyi hatóságoknak a bevándorlók fogadásában, leteleptetésében és integrációjában játszott jelentős szerepére, érdeklődéssel fordul a tanulmány felé. A helyi és regionális hatóságok meghatározó szerepet játszanak a bevándorlók számára nyújtott közszolgáltatások ellátásában, mint a lakásszolgáltatás, oktatás, egészségügy és foglalkoztatási szolgáltatások;

1.3 a tanulmányt az EU migrációs és menekültügyi politikájának összefüggésében kívánja szemlélni, különös tekintettel az 1999. októberi tamperei Európai Tanácson vállalt kötelezettségekre, valamint az Európai Tanács által 2004. novemberében elfogadott, a migrációs politika fontosságát hangsúlyozó hágai programra;

1.4 aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanács lassan halad a tamperei Tanács következtetéseire alapuló EU migrációs politika kialakításában;

1.5 megjegyzi, hogy a tanulmány azt a következtetést vonja le, hogy „a jogszerű és jogszerűtlen migrációs folyamatok között létezik kapcsolat, ez a kapcsolat azonban túlságosan összetett, és mivel különböző befolyásoló tényezők széles választékát kell figyelembe venni, természetesen közvetlen kapcsolat nem állapítható meg”; hangsúlyozza azonban, hogy a jogszerűtlen migráció komoly probléma az EU-ban, mivel alááshatja a rendezett bevándorlás elősegítését célzó politikákat, és ellenségességet gerjeszthet a fogadó közösségekben. Éppen ezért a jogszerűtlen bevándorlás megelőzése elsődleges fontosságú az EU belső biztonsága érdekében. Ezenkívül a jogszerűtlen bevándorlók személyes veszélybe is kerülhetnek, és a kizsákmányolás kockázatával kell szembenézniük. A fentieket figyelembe véve, a jogszerűtlen migráció visszaszorítására irányuló intézkedésekkel társuló, az egyenletes szintű rendezett migrációt biztosító kiegyensúlyozott politika elengedhetetlen;

⁽¹⁾ HL C 109, 2004.4.30., 46–49. o.

⁽²⁾ HL C 19, 2002.1.22., 20–22. o.

⁽³⁾ HL C 107, 2003.5.02., 85–88. o.

⁽⁴⁾ HL C 278, 2002.11.14., 44–48. o.

⁽⁵⁾ HL C 23, 2004.1.27., 30–32. o.

1.6 kihangsúlyozza, hogy aggódik a „jogszerűtlen migráció” kifejezés használata miatt, különösen mivel sok, az ebbe a kategóriába tartozó migráns nem áll büntetőjogi eljárás alatt, ezért helyette a „rendezetlen migráció” kifejezés használatát javasolja;

1.7 megjegyzi, hogy a tanulmány rámutat a kutatás számos hiányosságára, és kéri az Európai Bizottságot, hogy állítson össze egy kutatási programot a hiányosságok kiküszöbölésére, és ezáltal gyakoroljon hatást a politikaalkotásra;

1.8 megjegyzi, hogy a tanulmány más, a bevándorlókat érintő EU-politikákra is hivatkozik, mint például a fejlesztéspolitikára és az európai foglalkoztatási stratégiára, ezenkívül tudatában van, hogy számos más EU-politika is kihatással van a migrációs politikára, különösen a szociál- és gazdaságpolitika terén, és kéri, hogy az Európai Bizottság a főigazgatóságok közreműködésével hozzon létre egy csoportot a migránsokat érintő tevékenységek koordinálására.

b. Az EU-szintű konzultáció és tájékoztatás megerősítése

1.9 egyetért a tanulmány következtetéseivel abban, hogy EU-szinten nem állnak rendelkezésre megbízható és összehasonlítható adatok, és úgy véli, hogy az Európai Bizottság bevándorlással kapcsolatos közösségi statisztikákra vonatkozó cselekvési terve (COM(2003) 179 final), valamint az első, migrációról és beilleszkedésről szóló éves jelentés (COM(2004) 508 final) megkezdi a probléma feltárását;

1.10 hangsúlyozza a helyi és regionális hatóságok jelentős szerepét az adatgyűjtésben és a statisztikák összeállításában, és kéri a helyi és regionális hatóságok teljes bevonását a megbízható és összehasonlítható adatok Európai Unió-szerte történő bevezetéséről folyó konzultációkba az összehasonlítható adatok begyűjtése után;

1.11 támogatja a tanulmányban foglalt, „a konzultációk és információcserék nagyobb intenzitású és céltudatosabb alkalmazására” irányuló felhívást és üdvözli a Bevándorlási és Munkaügyi Bizottság néven ismert szakértői csoport, valamint az integrációs nemzeti kapcsolattartók hálózatának létrehozását;

1.12 egyetért az európai migrációs hálózat és az Európai migrációs megfigyelőközpont felállításával, és úgy véli, hogy a helyi és regionális hatóságoknak meghatározó szerepük van ebben a hálózatban, mivel konkrét közvetlen tapasztalatokkal és a legjobb gyakorlattal tudnak hozzájárulni tevékenységéhez;

1.13 úgy véli, hogy nagyobb lehetőséget kellene biztosítani a tapasztalatcserére és a legjobb gyakorlat megosztására, például olyan tevékenységek segítségével, mint a szakértői csoportok értékelése a bevándorlási politika vonatkozásában, ezenkívül megjegyzi, hogy ennek egyik módja a nyílt koordinációs módszer alkalmazása az EU bevándorlási politikájának fejlesztésében, és sürgeti az Európai Tanácsot, hogy fogadja el az Európai Bizottság e téren benyújtott javaslatait;

c. Új politikai kezdeményezések megfogalmazása az EU közös bevándorlási politikájának keretében

Jogszerű migráció

1.14 egyetért az Európai Bizottság álláspontjával, mely szerint a népesség csökkenésének és öregedésének következtében harmadik országok állampolgárainak munkaerőpiacra történő toborzása és az EU-ba irányuló bevándorlás valószínűleg folytatódni és fokozódni fog. Ez a téma felmerül a Kok-jelentésben is, amely kimondja, hogy „a népesség öregedése folytán fokozódni fog a nyugdíj- és az egészségügyi ellátás iránti igény, ugyanakkor csökken az ehhez szükséges javakat megtermelő munkaképes korú lakosok száma.”⁽¹⁾ Ezt kiegészítve, Kok emlékeztet az Európai Bizottság előrelzéseire, amelyek „becslései szerint a népesség öregedésének világos következménye, hogy a potenciális növekedési ráta a jelenlegi 2-2,25 %-ról kb. 1,2 %-ra fog csökkenni 2040-re;⁽²⁾ ezenkívül a bevándorlás kontextusához tartozó egyéb pozitív gazdasági és társadalmi külső hatásra is fel kell hívni a figyelmet, mint a humán tőke, a szakosodás és a személyes gyarapodás”;

1.15 hangsúlyozza az EU bevándorlási és integrációs politikájának sarkalatos regionális dimenzióit, és úgy véli, hogy ez a vita egyik jelentős területét alkotja. A regionális dimenzió azért elsőrendű fontosságú, mert néhány EU-régióknak fogy a népessége, és komoly munkaerőhiánnyal kell megküzdenie, míg más régiók népessége gyors ütemben növekszik, ami nyomást gyakorol a helyi szolgáltatásokra és az elérhető lakásszolgáltatásra; úgy véli, hogy sok még a teendő a migráció helyi és regionális dimenzióinak fejlesztése, különösen a beilleszkedés terén. Jelenleg ez kidolgozás alatt áll az INTI (Támogatási lehetőségek a harmadik világból érkezők beilleszkedésének elősegítésére) program keretében. 2004-ben a program számára 6 millió eurót osztottak ki, de 158 segélykérelem érkezett, melynek teljesítéséhez összesen 42,58 millió euróra lett volna szükség. Az RB azt kéri, hogy jelentős mértékben növeljék ennek a programnak a finanszírozását a 2007–2013-as időszak vonatkozásában.

1.16 üdvözli az Európai Bizottság migráns munkavállalók befogadásával kapcsolatos átfogó konzultációra irányuló tervét („A gazdasági integráció kezelésének EU-s megközelítéséről” szóló zöld könyv (COM(2004) 811 final) 2005-ben jelent meg), és úgy véli, hogy figyelembe véve a migráció regionális és helyi munkaerőpiacra gyakorolt hatásait és a helyi és regionális hatóságok által nyújtott szolgáltatásokat, az RB részvétele a konzultációs folyamatban elengedhetetlen;

1.17 egyetért a tanulmánnyal abban, hogy a tagállamokban törvényesen letelepedett harmadik országbeli állampolgárok integrációjának megerősítése „az EU bevándorlási politikájának kiemelten fontos célkitűzése”, és megvalósításához munkaerőpiaci integráció, a harmadik országbeli állampolgárok EU-n belüli mobilitásának megkönnyítése és a harmadik országbeli állampolgárok képzéseinek elismerése szükséges;

⁽¹⁾ „Szembeszállni a kihívással – A lisszaboni stratégia a növekedésért és foglalkoztatásért” – A Wim Kok elnöksége alatt tevékenykedő magas szintű csoport jelentése. 13. oldal (2004. november)

⁽²⁾ „Szembenézés a kihívással: a lisszaboni stratégia a növekedés és foglalkoztatás érdekében” – A Wim Kok vezette magas szintű csoport jelentése (2004. november).

1.18 üdvözli a mobilitás elvét, melyet a hosszabb távra letelepedett polgárok jogállásáról szóló irányelv fogalmazott meg (2003. november). Ez mobilitási jogokat vezetett be az EU-ban már legalább öt éve letelepedett polgárok számára, és a 1408/71 sz. rendelet kiterjesztése megkönnyítette a harmadik országbeli állampolgárok mobilitását; egyetért azzal, hogy az Európai Bizottság külföldi diákok és kutatók beutazásáról szóló javaslatában található bizonyos mértékű mobilitás;

1.19 hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU több kutatót foglalkoztasson, ezáltal is elősegítve a lisszaboni célkitűzések megvalósítását. A Régiók Bizottsága úgy véli, hogy a munkaerő-felvétel ezen területe az EU migrációs politika fejlesztésének és a munkaerőhiány betöltésére vonatkozó képességének komoly próbája lesz. A Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, *Harmadik országok állampolgárainak beutazása tudományos kutatásban való részvétel céljából* (COM (2004) 178 final) című közleménye szerint, az Európai Bizottság becslései alapján mintegy 700 000 további kutatóra van szükség 2010-ig, ha az EU teljesíteni akarja a lisszaboni célkitűzéseket;

1.20 megjegyzi, hogy a Bel- és Igazságügyi Tanács 2004 novemberében jóváhagyta az Irányelvre vonatkozó általános megközelítést. Míg ez a megközelítés tartalmazza a képesítések elismerését, a munkakörülményeket és az adókedvezményeket, nem ejt szót a rövid távú kutatás céljából beutazók családjára vonatkozó belépési feltételek enyhítéséről. Az RB úgy érzi, hogy ez meghatározó tényező a kutatók toborzásában, és egyúttal összhangba hozná az EU tagállamait más országokkal, mint például az USA és Kanada;

1.21 hangsúlyozza az Európai Foglalkoztatási Stratégia és az Európai Szociális Alap jelentőségét a képzési és foglalkoztatási szakértelem biztosításában, melyek nélkülözhetetlenek a nemrég bevándorolt személyek integrációjához. A hátrányos helyzetű csoportok munkaerő-piaci integrációja képviseli az Európai Foglalkoztatási Stratégia egyik központi témáját, amely megoldást nyújthat a munkaerő-kínálat fenntartására, az alkalmazkodóképesség maximalizálására, valamint a szektorális és regionális munkaerőhiány leküzdésére. Az új EU foglalkoztatási iránymutatások célja a foglalkoztatás arányában mutatkozó rés megszüntetése az EU-polgárok és nem EU-polgárok között, mely különbség 2002-ben 11,7 % volt. A tanulmány nem tesz említést az Európai Szociális Alap keretében folytatott tevékenységekről, melyek célja a bevándorlók munkaerő-piaci integrációjának elősegítése, sem pedig a helyi és regionális kormányzatok által e téren végzett innovatív munkáról;

1.22 tudomásul veszi a tanulmány következtetéseit a szabályozói intézkedések hatékonyságával kapcsolatban, mind a migránsok, mind pedig a tagállamok szemszögéből, és úgy véli, hogy a nagy léptékű szabályozási intézkedések meghozatala általában nem a legmegfelelőbb mód a rendezetlen migráció

problémájának megoldására. Az eseti szabályozás lehetősége ennek ellenére hasznos lehet, ha a rendezetlen migráció számos példájával állunk szemben.

1.23 egyetért a tanulmánynak azzal a megállapításával, amely hogy a tanulmány „súlyt helyez arra a szemléletre, hogy a jogszerűsítő intézkedéseket nem szabad a migrációs áramlások kezelésére alkalmas megoldásnak tekinteni, mivel valójában negatív hatásokat fejtenek ki a migrációs politikára más területeken.” Eseti alapon szabályozásra lehet azonban szükség annak érdekében, hogy a helyi közösségekbe beágyazódott bevándorlók kikerüljenek a rejtett gazdaságból, valamint az adózási bevételek fokozása és a szociális kohézió elősegítése végett. A Lordok Háza jelentésében található megjegyzések igen érdekesek ebben az összefüggésben; (1)

1.24 egyetért a Lordok Háza-jelentéssel, amely kimondja, hogy „a régóta jogszerűtlenül bevándorolt személyekre vonatkozó szabályozás valamely formája elkerülhetetlen, ha meg kívánjuk előzni egy rendellenes helyzetben lévő, a kizsákmányolás veszélyének kitétt egyre növekvő alsóbb néposztály kialakulását”. A Lordok Háza jelentése hangsúlyozza a szabályozásból eredő „vonzó” tényezők minimalizálásának szükségességét, és azt állítja, hogy ez javarészt megoldható, ha nagyszabású amnesztia helyett inkább az egyedi esetek vizsgálata alapján születik döntés. Végül, a Lordok Háza úgy véli, hogy az amnesztia „ritka lehetőséggel szolgál az jogszerűtlenül bevándorolt népesség méretére és jellegére vonatkozó megbízható információszerzés tekintetében”; (2)

Jogszerűtlen bevándorlás

1.25 tudatában van a jogszerűtlen migráció számos típusának, és az ezen a területen végzett kutatás nehézségeinek. Azonban úgy véli, hogy a hatékonyabb politikaalkotás érdekében további kutatásokra van szükség az jogszerűtlen bevándorlók különböző típusaival kapcsolatban. Ebben a tekintetben fontos lehet megkülönböztetni:

- azokat a személyeket, akik jogszerűen léptek az ország területére, de az engedélyezettől tovább maradtak;
- azokat a személyeket, akik rendelkeznek tartózkodási engedéllyel, de megszegték a belépési szabályait;
- azokat a személyeket, akiknek a menedékjogra vonatkozó kérelmét elutasították;
- a rendezetlen körülmények között érkezett személyeket, akik azért nem kaptak belépési engedélyt, mert nem engedélyezett útvonalon és a belépéshez szükséges iratok nélkül érkeztek;

1.26 támogatja a tanulmányban kifejtett álláspontot, mely szerint egy közösségi szintű kitoloncolási politika kidolgozása, a származási országokkal folytatott kulcsfontosságú együttműködések kialakítása, valamint a feketemunka szabályos foglalkoztatásá történő átalakítása elengedhetetlen elemei a rendezetlen bevándorlás elleni harcnak;

(1) Lordok Háza Európai Unió Vizsgálóbizottsága: „A Közösség politikája az jogszerűtlen bevándorlással kapcsolatban”. 2001-2002. ülészak, 37. jelentés.

(2) A Lordok Háza jelentése: 112. bekezdés

1.27 üdvözli a tanulmány közösségi szintű kitoloncolási politika létrehozására vonatkozó javaslatát. A 2002. novemberi Európai Tanács javaslatot fogadott el kitoloncolási cselekvési program létrehozásáról, és most ennek végrehajtása terén van szükség gyorsabb előrelépésre;

1.28 egyetért a tanulmánnyal abban, hogy „a jogszerűtlen migrációs áramlások csökkentésének az eléréséhez elengedhetetlenül szükséges a harmadik országok együttműködése”, valamint az Európai Tanács nemrégiben levont következtetéseivel, melyek „kihangsúlyozták a migrációs folyamatok kezelésében az emberi jogokat, valamint a származás szerinti és tranzitor-szágok és régiók politikai és fejlődési problémáit érintő átfogó megközelítés alkalmazásának a szükségességét”;

1.29 ugyancsak helyesli a tanulmányban vázolt összefüggést a migrációs és fejlesztéspolitikák között, valamint úgy véli, hogy a fejlesztéspolitika javíthatja a harmadik országokban fennálló gazdasági és szociális feltételeket, ezáltal lecsökkentve az EU-ba irányuló migrációt kiváltó „kényszerítő” tényezőket.

1.30 hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió aktívan támogassa a szomszédos országokkal kialakított közös kezdeményezéseket olyan eszközök segítségével, mint például az Új Szomszédsági Eszköz, a Tacis, a Meda, az Encas és az INTERREG. Fontos, hogy „baráti kör” jöjjön létre annak érdekében, hogy a békét és szolidaritást ki lehessen terjeszteni a legutóbbi bővítést követően az EU-val határossá vált országokra. Az Európai Uniónak partneri kapcsolatban kell együttműködnie ezekkel az országokkal gazdasági és szociális helyzetük javítása érdekében, ezáltal csökkentve a „kényszerítő” tényezőket, mint amilyen a magas munkanélküliségi arány, az alacsony bérek, a demokrácia hiánya vagy a szervezett bűnözés. Az együttműködés egyik legfontosabb területe a migráció kezelése. Néhány szomszédos ország kifejezetten a rendezetlen migrációt megcélzó cselekvési terveket dolgozott ki, és az EU készen áll ezek végrehajtásának támogatására, valamint a rendezetlen migráció elleni akciók támogatására is azon országokban, amelyek ilyen terveket fognak készíteni;

1.31 hangsúlyozza a helyi és regionális hatóságok Tacis, Meda, Encas, INTERREG és az ezeket felváltó programokban játszott meghatározó szerepét, és emlékezteti az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy elengedhetetlen a helyi és regionális hatóságok bevonása a soron következő programok kidolgozásába;

1.32 örömmel fogadja az Új Szomszédsági Eszközre vonatkozó javaslatokat, de csalódását fejezi ki, hogy az Eszköz (melyről egyébként a Régiók Bizottsága külön véleményt fogalmazott meg) nem biztosít nagyobb szerepet a helyi és regionális kormányzatok számára, különösen, mivel az Eszköz által érintett számos politikai terület a helyi és regionális kormányzatok hatáskörébe tartozik;

1.33 egyetért a tanulmánnyal, amikor az hangsúlyozza a nem szabályozott munkaerőpiac és az árnyékgazdaság kezelésének fontosságát, megállapítva, hogy „az árnyékgazdaság becsült nagyságrendje a GDP 7-16 %-át teszi ki, jöllehet ezen a területen semmi esetre sem kizárólag jogszerűtlen migránsok

tevékenykednek”. A feketemunkát szabályos foglalkoztatással kell alakítani, ahogyan ez a 2003-as foglalkoztatási iránymutatások tíz prioritása között is helyet kapott. 2003-as nemzeti foglalkoztatási cselekvési tervében számos tagállam hozott különleges intézkedéseket a külföldi munkavállalók és a jogilag rendezetlen helyzetű migránsok vonatkozásában, és az RB üdvözli a hágai program tagállamokhoz intézett felhívását, hogy érjék el az Európai Foglalkoztatási Stratégiában foglalt, a nem szabályozott munkaerőpiac csökkentésére vonatkozó célokat.

1.34 hangsúlyozza a határ menti régióknak nyújtott támogatás növelésének szükségességét, mivel más régiókkal összehasonlítva ezekre a régiókra nagyobb hatást gyakorol a jogilag rendezetlen belépés, és támogatja egy európai határőr alakulat felállítását a korai előrelépő rendszerrel együtt, mivel az Európai Unió külső határainak hatékony közös védelmét el kell érni, emellett az igazságügyi együttműködést és a rendőrségi testületek közötti együttműködést mind központi, mind pedig regionális és helyi szinten tovább kell fokozni.

2. A Régiók Bizottságának ajánlása

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2.1 emlékezteti az EU intézményeket a helyi és regionális hatóságok a bevándorlók integrációjában játszott meghatározó szerepére, és ennek a szerepnek a tükrében hangsúlyozza a helyi és regionális hatóságok részvételének kulcsfontosságát a tanulmány által felvázolt számos kezdeményezésben. Ez magában foglalja az integrációs intézkedésekre vonatkozó tapasztalatcserét, az Új Szomszédsági Eszközhöz hasonló programok és a Tacis és INTERREG programokat felváltó programok kidolgozását stb., és éppen ezért javasolja a helyi és regionális kormányzatok teljes bevonását ezekbe a programokba;

2.2 kiáll amellett, hogy nagyobb lehetőséget kellene biztosítani a tapasztalatcserére és a legjobb gyakorlat megosztására, például olyan tevékenységek segítségével, mint a szakértői csoportok értékelése a bevándorlási politika vonatkozásában, ezenkívül megjegyzi, hogy ennek egyik módja a nyílt koordinációs módszer alkalmazása az EU bevándorlási politikájának fejlesztésében, és sürgeti az Európai Tanácsot, hogy fogadja el az Európai Bizottság e téren benyújtott javaslatait;

2.3 felkéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy csoportot azon főigazgatóságok részvételével, melyek politikái és intézkedései kihatással vannak harmadik országok állampolgáraira, annak érdekében, hogy a jelenlegi tevékenységet még hatékonyabban lehessen integrálni és koordinálni;

2.4 felkéri az Európai Bizottságot, hogy adjon ki egy kutatási programot, melynek segítségével pótolható a tanulmány által említett kutatási hiányosságok;

2.5 kéri, hogy jelentős mértékben bővítsék ki az INTI programot, hogy a helyi és regionális önkormányzatok több, az EU által finanszírozott, a migránsok beilleszkedésével foglalkozó transznacionális projektben vehessenek részt;

2.6 hangsúlyozza a migráció fontos szerepét a munkaerőhiány betöltésében, és felkéri az Európai Tanácsot, hogy dolgozzon ki hatékony politikai kezdeményezéseket ezen a területen, ideértve harmadik országbeli állampolgárok toborzását tudományos kutatás folytatása céljából;

2.7 hangsúlyozza, hogy lehetőség van megfelelő fejlesztési politikák megvalósítására a harmadik országokban. Az is fontos, hogy a migrációs kutatások figyelembe vegyék a migrációs áramlások azon legújabb sajátosságait – pl. az elnőiesedést –, amelyek hatással lehetnek a bevándorlási politikák megfogalmazására, kidolgozására és alkalmazására;

2.8 kéri a helyi és regionális kormányzatok teljes bevonását a megbízható és összehasonlítható EU-szintű statisztikák kidolgozásába;

2.9 üdvözlí az Európai Bizottságnak „A gazdasági integráció kezelésének EU-s megközelítéséről” szíló zöld könyvre

(COM(2004) 811 final) vonatkozó átfogó konzultációs folyamat elindítására irányuló tervét, és emlékezteti az Európai Bizottságot a Régiók Bizottságával, valamint a helyi és regionális kormányzatokkal e folyamat keretében folytatott teljes körű konzultáció szükségességére;

2.10 úgy véli, hogy sürgős lépésekre van szükség az európai migrációs hálózat és megfigyelőközpont továbbfejlesztéséhez, megint csak a helyi és regionális kormányok teljes részvételével;

2.11 aggodalmát fejezi ki az Európai Tanács késlekedése miatt az 1999-es tamperei Európai Tanács következtetéseire alapuló EU bevándorlási politika és ezzel kapcsolatos intézkedések kidolgozásában. A fenti aggályokra tekintettel hangsúlyozza a hágai programban meghatározott kérdésekben hozott azonnali döntések szükségességét.

Brüsszel, 2005. április 13.

A Régiók Bizottsága

elnöke

Peter STRAUB

Régiók Bizottsága vélemény tárgya: „Az Európai Bizottság közleménye az Európai Parlament és a Tanács részére a nemzetközi védelemre szírló személyeknek az Európai Unióba való irányított belépéséről és a származási régiók védelmi képességeinek erősítéséről – A tartós megoldásokhoz való hozzáférés javítása”

(2005/C 231/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Bizottság közleményére az Európai Parlament és a Tanács részére a nemzetközi védelmet igénylő személyeknek az Európai Unióba való irányított belépéséről és a származási régiók védelmi képességeinek erősítéséről – A tartós megoldásokhoz való hozzáférés javítása (COM(2004) 410 final);

tekintettel az Európai Bizottság 2004. augusztus 25-én hozott döntésére, mely szerint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 265. cikk (1) bekezdése alapján a fenti témában kikéri véleményét;

tekintettel elnökének 2004. április 5-i határozatára, melyben felkérte a „Külkapcsolatok” szíkbizottságot vélemény kidolgozására ebben a témában;

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, különösen a 63. cikk (2) bekezdése (b) pontjára;

tekintettel az európai alkotmányt létrehozó szerződés tervezetére, pontosabban annak a II-61., II-78., II-79., valamint III-2666, III-267 és III-258. cikkére;

tekintettel a menekültek jogállásáról szíló, 1967. január 31-én a New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, 1951. július 28-án aláírt genfi egyezményre;

tekintettel az Európai Tanács a hágai programról – „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban” – szíló elnökségi következtetéseire, különösen a menekültügyi, migrációs és határpolitikára (1.2. pont), és a menekültügyi és a migráció külső dimenziójára (1.6. pont) vonatkozó konkrét iránymutatásokra;